

SỐ 723

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi!"

Ti-ti Thiên 119:105

January 2nd 2022. Vol. 47. No. 1

SỐ 723 * Chúa Nhật, ngày 2 tháng 1 năm 2022

NĂM MỚI - TỚI

Chúng ta đã bước qua năm mới 2022. Đón nhận Năm Mới *tới* với niềm hân-hoan pháo bông nổ trên bầu trời trong đêm giao-thừa. Chúng ta nhận được thiệp Chúc Mừng Năm Mới để đón Mừng Năm Mới *tới* theo lời chúa.

Tiếng Việt mình hay: *Tới* và *đến* là hai động từ đồng nghĩa di-chuyển. *Tới* nặng về cảm-súc, *đến* rất thực-tế; *tới* đi chung với chữ cùng âm "oi" như *tới* nơi, *tới* tới, *tới* thời, *mới* tới v.v. *Đến* thường đi chung âm "đ" như: *đạt đến đích*, *đi đâu đến đó*; *đến* địa-điểm v.v. *Tới* nhẹ-nhàng, mơ tưởng, nên:

Em cứ hẹn, nhưng em đừng *tới* nhé!

Để anh mơ-tưởng.

Tới liên-tục là *tân tới*, *tiến tới*, *thăng tới*. *Tới* còn có nghĩa trọn-vẹn. Có bạn làm thơ được khen hay, thế mà người làm thơ, cảm thấy hay nhưng chưa *tới*. Bạn đồng cảm thường khích lệ: *Tới* luôn.

Năm Mới *tới*, chỉ ít lâu là hết *mới*. Năm Mới *tới* đối với người cao tuổi chẳng cảm-nhận *mới* gì, mà cái già cứ sông-sộc *tới* tiếp, làm cả thế-xác lẫn tâm-thần chẳng những không *tới*, mà còn *rớt* chờ ngày *tới* nghĩa-trang.

Trong mọi sinh-vật chỉ con người ý-thức *mới* và rất ưa-chuộng *mới*. Có những thứ chỉ *mới* với mình như câu tục ngữ "cũ người mới ta". Bởi ý-thức và ưa-chuộng *mới*, nên con người luôn *tới* *mới* trong mọi lãnh-vực.

Tới *mới* là *tân* trang hay *đổi* *mới*. Nhân loại sợ nhất tự-mãn. Tự-mãn là mằm-mống của suy vi, là chất liệu làm băng-hoại khả-năng *đổi* *mới*, *tân* trang của con người. Phần lớn những sự *đổi* *mới*, *canh* *tân* đều thuộc phạm-vi kỹ-thuật. Chúng ta biết những vĩ-nhân đã *đổi* *mới* nếp sống quanh chúng với những phát-minh *canh* *tân* như Alexander Graham với máy điện thoại; Edison với máy hát, anh em Wright với phi-cơ, và với Plank, Einstein, Rutherford đã đem nhân-loại qua kỷ nguyên *mới*.

Với một nền khoa-học, điện toán cực thịnh ngày nay *tới* *mới* mỗi ngày. Chỉ riêng điện thoại cầm tay rất tinh-vị, tiện lợi, thế mà vẫn có điện-thoại *mới* *tới* với người ưa-chuộng, dẫu nó thêm *mới* chẳng bao nhiêu.

Một phần không nhỏ trong sự *đổi* *mới*, *canh* *tân* thuộc phạm-vi tư-tưởng, đã *đổi* *mới* lối sống của nhân-loại. Nhưng vĩ-nhân trong lãnh-vực này là Socrate, Augustin, Lão, Khổng, Darwin, Nietzsche, Marx, Freud v.v. đã *đổi* *mới* cả tiến-trình tri-thức của nhân-loại. Tại Việt-Nam hiện nay rất chú-trọng "đổi *mới* tư-duy" để khỏi chống phá đảng và nhà nước. Nhân-loại cũng nhờ sự *canh* *tân* y-học của Hippocrates mà con người ra khỏi mê-tín, dị-đoan. Nền y-học càng *canh* *tân*, sức-khỏe con người càng *bảo* *đảm*, đời sống con người có kéo dài hơn.

Xã-hội loài người cũng luôn *tới* *mới* - *canh* *tân* với trí óc sáng-tạo để thỏa-mãn nhu-cầu và hợp thời. Thú vật, chim-chóc có tổ, có hang ngàn năm như một, nhưng con người nhà ở luôn *tân* trang, có tiền nhiều là *tới* nhà *mới*.

Ngày nay thẩm-mỹ viện rất phát đạt để *canh* *tân* hình-dáng con người. Nhờ thẩm mỹ viện mà một bà

trẻ, đẹp như thời xuân xanh, đến con gái phải nói với mẹ:

- Bà ngoại già hơn mẹ, mẹ trẻ hơn con.

Trong chúng ta, có người "thay lòng đổi dạ" đã chẳng có chút gì *mới*-*mẽ*, *tốt*-*đẹp* mà còn *tê* *hại* hơn.

Rất tiếc, đến nay vẫn chưa có ai có thể *đổi* *mới*, *canh* *tân* bản thân con người.

Sau khi A-đam và Ê-va phạm tội, bản-tánh con người là *xấu*-*xa*. Kinh-Thánh xác-quyết: "Lòng người ta là *đối*-*trá* hơn mọi vật, và rất là *xấu*-*xa*" (Giê-rê-mi 17:9). Kinh-Thánh mô-tả lòng chúng ta "*xấu*-*xa*" như vậy: "Họ *đầy*-*dây* mọi sự không công-bình, *độc*-*ác*, *tham*-*lam*, *hung*-*đữ*; *chan*-*chứa* những điều ghen-ghét, *giết* người, *cãi*-*lầy*, *đối*-*trá*, *giận*-*dữ*, hay *mách*, *dèm* *chê*, *chẳng* tin-kính, *xác*-*xược*, *kiêu*-*ngạo*, *khoe*-*khoang*, *khôn*-*khéo* về sự làm *dữ*, không *vâng*-*lời* cha mẹ; *dại*-*đột*, *trái* lời *giao*-*ước*, không có tình-nghĩa tự nhiên, không có lòng *thương*-*xót*" (Rô-ma 1:29-31). Người ta luôn *canh* *tân* "đạo-đức giả" để che-đậy "*xấu*-*xa*". Người ta *canh* *tân* hình thái nên "tướng phúc-đức" mà tâm luôn ác. Khi tâm ác lộ ra, người ta mới kinh-nghiêm; "trị nhân, trị diện, bất trị tâm".

Báo chí thường bới hung việc "*xấu*-*xa*" của những người danh tiếng trong chính-trường, thương-trường và cả trong tôn-giáo nữa. Chúng ta ngạc-nhiên và coi như chuyện bất thường. Thật ra, người ta làm những việc "*xấu*-*xa*" là chuyện bình-thường. Có những lúc chúng ta muốn làm, nhưng không dám làm vì nghĩ đến danh-dự, giá-trị mà xã-hội đã dành cho ta, hay nghĩ đến hậu-quả tai-hại của hành-động tai-hại mà dấn lòng. Nhất là nghĩ đến luật-pháp với những hình-phạt dành cho người phạm pháp mà tự-nguyên buộc mình vào kỷ-luật. Khá hơn thì được giáo-dục đứng-dẫn, thì lương-tri như vị cảnh-sát trong tâm-hồn khuyến-cáo ta khi ta có tư-tưởng bất chính.

Nhiều lúc chúng ta để tâm hồn hướng thượng, chăm về chân, thiện, mỹ, quyết đi theo "chính đạo", thế mà "tà đạo" chân ta vẫn lần bước. Ôi, tất cả chỉ vì lòng ta như lời Chúa Jê-sus phán: "Từ trong lòng người mà ra những ác tưởng, sự dâm-dục, trộm-cướp, giết người, tà-dâm, tham-lam, hung-ác, gian-đối, hoang-dàng, con mắt ganh-đố, lòng ngon, kiêu-ngạo, điên-cưởng" (Mác 7:21-22).

Thời Cựu-Uớc, dân-sự của Đức Chúa Trời cũng bất-lực *canh* *tân* tâm lòng. Vua Đa-vít đã khấn xin Chúa:

"Đức Chúa Trời ôi! xin hãy dựng nên trong tôi một lòng trong-sạch,

Và làm *mới* lại trong tôi một thần-linh ngay thẳng." (Thi-Thiên 51:10).

Chúa Jê-sus giáng-sinh, khởi đầu thời ân-sủng. Bất cứ người nào nhận biết mình là "tội nhân" trước sự thánh-khiết của Đức Chúa Trời, bằng lòng tin-nhận Chúa Jê-sus là "Đấng Cứu-Thê" (Lu-ca 2:11). Ngài đã "gánh tội-lỗi của chúng ta trong thân-thể Ngài trên cây gỗ (bị đóng đinh trên thập-tự giá)" (I Phi-e-rô 2:23). "Chúng ta được cứu-chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự *du*-*dật* của ân-sủng Ngài" (Ê-phê-sô 1:7). Và "Ngài ban cho quyền-phép (Đức Thánh-Linh mà "*sanh*" Giăng 3:5-8) *trên* nên con-cái Đức Chúa Trời, là ban cho những người tin danh Ngài" (Giăng 1:12).

Cơ-đốc nhân là "người dựng nên *mới*" (I Cô-rinh-tô 5:17), "là người thánh, và rất yêu-đấu của Ngài" (Cô-lô-se 3:12).

Cơ-đốc nhân chân chính không chờ Năm Mới tới mới cảm nhân được mới, song cảm-nhận được mới tới luôn-luôn như lời Kin-Thánh khẳng định: "Chúng ta chẳng ngã lòng, dầu người bề ngoài hư-nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn" (II Cô-rinh-tô 4:16). Trong Cơ-đốc nhân có "người dựng nên mới", là "người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn", luôn mới tới.

Cơ-đốc nhân có "nhị nguyên thể": Thể thuộc linh - người mới, hay người thiêng-liêng, "là người thánh và rất yêu-dấu của Ngài"; Thể thuộc thể - người cũ hay "người xác-thịt" (I Cô-rinh-tô 3:1). Vì cơ đó, Cơ-đốc nhân có hai đời sống: Đời sống thuộc thể và đời sống thuộc linh. Đời sống thuộc thể rất "ham mên các sự ở dưới đất"; đời sống thuộc linh rất "ham-mեն các sự ở trên trời" (Cô-lô-se 3:2). Người thuộc-thể rất dễ phạm tội vì "sống theo tư-dục xác-thịt mình" (Ê-phê-sô 2:3). Người thuộc-linh không thể phạm tội vì được "sanh bởi Đức Chúa Trời thì chẳng phạm tội, vì hột giống Đức Chúa Trời ở trong người, và người không thể phạm tội được, vì được sanh bởi Đức Chúa Trời" (I Giăng 3:9).

Cơ-đốc nhân phạm tội là "người xác-thịt" phạm tội. Phao-lô khi tin nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa của mình thì trở nên "người mới". Phao-lô cảm nhận "người mới" và "người cũ" luôn chống nghịch với nhau. Phao-lô tâm-sự: "Khi tôi (người mới) muốn làm điều lành, thì điều dữ (người cũ) dấn dập theo tôi" (Rô-ma 7:21). "Người mới" phải mới tới luôn để đủ sức mạnh "lánh điều dữ, làm điều lành" (I Phi-e-rô 3:11).

Cơ-đốc nhân - "người mới" có nhiều điều phải tới luôn. Trước hết phải tới trong sự yêu-mեն Chúa như lời Chúa Jêsus phán: "Người phải hết lòng, hết linh-hồn, hết trí-khôn, hết sức mà kính-mեն Chúa là Đức Chúa Trời người" (Mác 12:30).

Sự "kính-mեն Chúa" của Cơ-đốc nhân cũng phải tới luôn. Từ "hết lòng" tới "hết linh-hồn", tới "hết trí-khôn", và tới tiếp "hết sức". "Hết" là tới tuyệt đỉnh.

"Mեն" hay "yêu" cùng nghĩa (love), tiếng Việt ghép đôi "mեն yêu" cho thắm-thía, đậm-dà. Nhưng đối với đấng bề-trên, người Việt thêm "kính" - "kính mեն", "kính yêu" là "mեն-yêu" với lòng tôn "kính".

Bắt đầu tháng tới, chúng ta cùng nhau suy gẫm "hết lòng kính mեն Chúa". Chúng ta phải "kính mեն Chúa" với "hết lòng". "Hết lòng" là tới đâu? Làm sao nhận biết "hết lòng"?

"Yêu" là sao? Và yêu tới "hết lòng" là thế nào? Mời Quý Vị đón đọc **Ảnh-Sáng** tháng tới.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ẢNH-SÁNG

- Bà Huỳnh Mary - Modesto, CA 50\$00
- Bà An-Huệ Hirashiky - Hackensack, NJ 100\$00
- Dr. Mai-T-Hồng - Long Beach, CA 100\$00
- Cô Phan-Thanh-Uyến - San Jose, CA 3,000\$00
- HT Báp-Tit VN - Chicago, IL 100\$00
- Ông Đăng-Vũ - Tolleson, AZ 100\$00
- Bà Huệ-Lan Vasick - Pt. Charlotte, FL 200\$00
- Bà Tôn-Thảo - San Diego, CA 50\$00
- OB. Nguyễn-T-Dương - Austell, GA 50\$00
- OB. MS Nguyễn-Văn-Kiên - San Jose, CA 170\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

CẢM-ƠN QUÝ VỊ đã gọi điện-thoại, gửi thiệp và "Quà" Giáng-Sinh cho tôi. Lòng quý-mեն của Quý Vị là niềm vui và khích-lệ tôi rất nhiều. Xin Quý Vị nhớ cầu-nguyện cho tôi, hầu tôi đủ ơn và sức làm trọn công-việc Chúa giao.

TA CỨ ĐI, ĐI TỚI

"Đức Giê-hô-va cứ dắt người, làm cho người no lòng giữa cơn khô-hạn lớn." Ê-sai 58:11
 Người thành-công là người không bỏ cuộc
 Càng gian-nan càng cương-quyết cứ đi
 Vẫn cứ đi ... bất cứ trở ngại gì
 Cho đến lúc đạt thành công mỹ-mãn.

Sóng gió đời từng phen làm ta nản
 Tương thành-công ... sao lại thất bại rồi
 Công-lao mình đã tiêu-biến, đã trôi
 Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới!

Đường thuộc-linh, con đường dài vơi-vợi
 Biết bao người đã bỏ dở hành-trình
 Theo Chúa lâu, thấy toàn chuyện ... bất bình
 Thấy bất-bớ, thấy lợi đời ... không có.

Nếu theo Chúa để mong đời này ... khá
 Thì ... "hường đi" là ... sai "đích" hoàn-toàn
 Vì đời này như hơi nước mau tan
 Vinh-hiến nhỏ không hơn gì ... hoa cỏ.

Người theo Chúa, không bao giờ Chúa bỏ
 Đấng phán rằng: Ta cứ dắt đưa người
 Thì đồng khố ... cây lá vẫn tốt tươi
 Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới!

Các thánh xưa giữ một lòng không đổi
 Vững niềm tin trong nguy-khó không sờn
 Chờ từ xa quê-hương thánh huy-hoàng
 Cứ đi tới, không khi nào chùn bước.

Tường-Lưu

TẾT NHÂM-DẦN

Chúng ta chào đón Năm Mới Nhâm Dần vào ngày mùng 1 tháng 2 năm 2022.

Năm Mới tới, nhưng Tết đến. Bước vào năm Dần, người Việt tha hương có tâm-trạng Nhớ Rừng của Thê Lữ.

Gậm một khối cảm-hơn trong cũi sắt,
 Ta nằm dài, trong ngày tháng dần qua,
 Khinh lữ người kia ngoa-mạn, ngán-ngơ,
 Giương mắt bé diều oai linh rừng thâm,
 Nay sa cơ, bị nhứt-nhần từ hăm,
 Để làm tờ lá mục, thử đờ chơi.

Chiu ngang bầy cùng bọn gầy dở hơi,
 Với cặp báo chuông bên vô tư lự.
 Ta sống mãi trong tình thương nỗi nhớ,
 Thuở tung-hoành hồng-hách những ngày xưa.
 Nhớ cảnh sơn lâm, bóng cả, cây già,
 Với tiếng gió gào ngàn, với giọng nguồn hét núi,
 Với khi thét khúc trường ca dữ-dội

Ta bước chân lên, đống-dạc, đường-hoàng,
 Lượn tấm thân như sóng cuộn nhịp-nhàng,
 Vờn bóng âm-thầm, lá gai, cỏ sắc.
 Trong hang tối, mắt thần khi đã quắc,
 Là khiến cho mọi vật đều im hơi.
 Ta biết ta chúa tể cả muôn loài,

Giữa chốn thảo hoa không tên, không tuổi.
 Nào đâu những đêm vàng bên bờ suối,
 Ta say mồi đứng uống ánh trăng tan?
 Đầu những ngày mưa chuyển bốn phương ngàn,
 Ta lặng ngắm giang sơn ta đổi mới?

Đầu những bình-minh cây xanh nắng gội.
 Tiếng chim ca giấc ngủ ta tưng-bừng?
 Đầu những chiều lênh-láng máu sau rừng.
 Ta dọi chết mảnh mặt trời gay gắt,
 Để ta chiêm thây riêng phần bí mật?
 - Than ôi thời oanh-liệt nay còn đâu?

**4 Điều
 THƯỢNG ĐẾ
 Muốn Bạn
 Cần Biết**

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
 2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
 INFO@SALVATIONVBC.ORG
 SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Như Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần duy nhất để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8, I Phê-rô 3:18)
"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hóa thuận lại với Thượng Đế cả." "Như ăn sung, anh chị em được cứu rồi ... Không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20, Ê-phê-sô 2:9-10)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15, Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)